

Β' ἀπεφάσισε νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν πολεμικὴν αὐτῶν ἐπιθυμίαν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἕκαστον ἔτος ἀριθμεῖται διὰ σπουδαίων μαχῶν. Τῷ 1839 ὁ Βουσατλίτζα βέης ἠττήθη κατὰ κράτος, ὁ δὲ στρατὸς αὐτοῦ ἐρρίφθη πέραν τοῦ Ζέτα. Τῷ 1840, αἱ συνηνωμέναι δυνάμεις τοῦ Βεζύρου τῆς Μοστάρης, τοῦ Μεχμέτ πασσᾶ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Χασάν-ἀγᾶ κατεθραύσθησαν ἐν εἴκοσι διαφόροις μάχαις. Τῷ 1842 οἱ Μαυροβούνιοι ἐνίκησαν εἰς Γράχοβον, τῷ 1844 εἰς Δολιάνην, τῷ 1847 εἰς Βιρπαζάρ, τῷ δὲ 1849 εἰς Ναχίαν Κούλτσκα. Καὶ ἐν τούτοις, παρὰ τὰς ἐπιτυχίας ταύτας, ἡ χώρα ἐσμικρύνετο· αἱ νῆσοι Λεσενδρία καὶ Βραγγίνα ἀπωλέσθησαν, τέλος δὲ τὸ Γράχοβον ἔμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἔχθρῶν.

Τὰ πράγματα εὐρίσκοντο εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅτε Πέτρος ὁ Β' ἀπέθανε τῷ 1851. Τοῦτον διεδέξατο ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Δανίλος.

Ὁ πόθος Πέτρου τοῦ Β' ἐπληρώθη, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐξηκολούθει.

Ἐπανερχομένη ἐπὶ τῶν περὶ διαδοχῆς ἀπαιτήσεών της, ἡ Πύλη προσεκαλέσατο τὸν νέον πρίγκηπα ἡγεμόνα ἵνα δώσῃ τὴν ὑποταγὴν αὐτοῦ. Οὗτος δὲ κατὰμύμησιν τῶν προκατόχων του ἠρνήθη μετ' ἀγανακτήσεως καὶ νέα ἤρξατο ἐκστρατεία. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸ μέρος τῶν Μαυροβουνίων ἦτο δυσκολώτερον διότι ἡ διαίρεσις ἐβασίλευε μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ δὲ Ὁμέρ πασσᾶς, ὅστις διώκει τὴν Βοσνίαν, ἠδυνήθη νὰ σύρῃ πρὸς τὸ μέρος αὐτοῦ τοὺς τοῦ διαμερίσματος Πέπερι κατοίκους, ἔνθα τὸ φρούριον Σαδλιάχ τὸ ὑπερασπίζον τὴν εἴσοδον τοῦ Μαυροβουνίου κατὰ τῶν ἐκ Σκουτάρεως ἐρχομένων Τούρκων. Τὸ φρούριον τοῦτο λοιπὸν κατελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρ-